

פרשת כי תצא

לא תשיך לאחריך (כג, כ)

העובר על איסור רבית הריהו חוטא בכל רגע ורגע, שכן מדי דקה עולה הרבית ותופחת, וגורמת לו להכשל שוב ושוב.

יסוד זה קבע הרב מבריסק, כפי שמסופר בספר "מעשה שהיה": באחת השנים הבחין הרב בערב יום כפור בשעת תפילת מנחה, כי גביר אחד, שהיה מוכר כמלווה ברבית, מכה בחזקה יתרה על לבו בשעה שהוא אומר: "על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמרבית".

הבין הרב, כי הרהורי תשובה עלו בלבו, והחליט לנצל שעת כושר זו, כדי למחות בו על מעשיו, ולהעמידו על חומרתם. קרא לו, אפוא, ואמר: "לוידי כזה בדיוק התכוון ישעיהו הנביא, בשעה שזעק 'על מה תכו, עוד תוסיפו סרה' (ישעיה א, ה), באותו רגע בו המלווה ברבית מכה על לבו, הוא ממשיך לחטא, משום שגם בין מכה אחת לחברתה גדלה והולכת הרבית שהוא מקבל..."

מקור: הרב שלמה לוינשטיין